Day 41of 90 days ✝✝✝ 05th December 2017

സങ്കീർത്തനം 23 ഒരു പഠനം...തുടരുന്നു...

അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരെയും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരെയും നോക്കികൊണ്ട് യേശു പറയുന്നു, നിങ്ങൾക്ക് വിശ്രമം ആവശ്യമാണ്. അതിനാൽ എന്റെ അരികിൽ വരിക. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്രമവും ആശ്വാസവും നൽകും. ആന്തരികഭാരം നിമിത്തം ഭാരപ്പെട്ടു കഴിയുന്ന സ്നേഹിത, ഇതു നമ്മോടുള്ള ആഹ്വാനമാണ്. നമുക്കുവേണ്ടിയുള്ള ക്ഷണമാണ്. ഈ നല്ല ഇടയനു മാത്രമേ ആന്തരിക ഭയത്തെ മാററി യഥാർത്ഥ വിശ്രമം നൽകുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. സാത്താൻ നമുക്ക് ഭീരുത്വത്തിന്റെ ആത്മാവിനെയാണ് നൽകുന്നതെങ്കിൽ, ദൈവം നമുക്ക് തരുന്നത് ശക്തിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സുബോധത്തിന്റെയും ആത്മാവിനെയാണ്. നല്ല ഇടയനായ യേശുവിന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് ആരെങ്കിലും അവന്റെ അടുത്ത് എത്തുമ്പോൾ, ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമായ യേശുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ സാത്താനാകുന്ന ഇരുൾ ഓടി മറയുന്നു.

വെളിച്ചമുള്ളിടത്ത് ഇരുളിന് സ്ഥാനമില്ല. സാത്താൻ ശക്തി നമ്മളിൽ നിന്നും മാറുന്നതോടുകൂടെ യേശുവിന്റെ ശക്തിയും സ്നേഹവും സുബോധവും നമ്മളിലേക്ക് കടക്കുന്നു. നമ്മളിലുള്ള ഇരുളിനെ മാററിയിട്ട് ശൂന്യമായി നമ്മെ വിടുന്നവനല്ല നമ്മുടെ കർത്താവ്. ശൂന്യമായി വിട്ടിട്ടുപോയാൽ, അവിടെ വീണ്ടും ഇരുളും ഭയവും പ്രവേശിക്കും എന്നതിന് സംശയമില്ല. ചിലർക്ക് ഒരിക്കൽ സന്തോഷവും വിടുതലും ഉണ്ടാകുകയും പെട്ടെന്ന് അത് നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന അനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ കാരണം അതാണ്.

വിടുതൽ മാത്രമാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം, അല്ലാതെ പുനരുത്ഥീകരണം അവരുടെ ലക്ഷ്യമല്ല, ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നും വിടുതൽ ലഭിച്ചാലുടനെ, ക്രിസ്തുവിനെ ഉള്ളിൽ സ്വീകരിക്കാതെ അവർ പോകുന്നു. ഏറെ താമസിയാതെ, പഴയ ഇരുൾ അവിടെ വ്യാപിക്കുകയും ലഭിച്ച സന്തോഷവും വിടുതലും നഷ്ടമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ, അവൻ ഭീരുത്വത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ മാററുക മാത്രമല്ല, ശക്തിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സുബോധത്തിന്റെയും ആത്മാവിനെ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭയം മാറി സ്നേഹവും ശക്തിയും അവിടെ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു. യേശു തന്റെ ആടുകൾക്ക് നൽകുന്ന അനുഭവം ഇതാണ്.

തുടരും....